

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESPRESIDENTSKAPET

Att föra oss till honom

Äldste Patrick Kearon, Storbritannien

President för området Europa

De små korten med tre inbjudningar att handla är avsedda att föra oss och våra vänner närmare vår himmelske Fader och vår Frälsare. Vår Faders plan för sina barns frälsning kallas ofta lycksalighetsplanen. Den kallas så av goda skäl. De som får reda på den och sedan handlar efter det de lär sig, känner den Helige Andens välsignelser och upptäcker en ny glädje som ofta inte liknar något de tidigare upplevt.

Om du ännu inte har följt uppmaningen att ta med en vän, är kanske de här sommarmånaderna ett bra tillfälle att be någon följa med på en promenad, gå ut och äta eller komma till kyrkan och lyssna när du eller en vän talar.

Om du vill bli mer oberoende andligt eller timligt kan du be med ett tydligare syfte och läsa Mormons bok med större allvar den här månaden. Om du

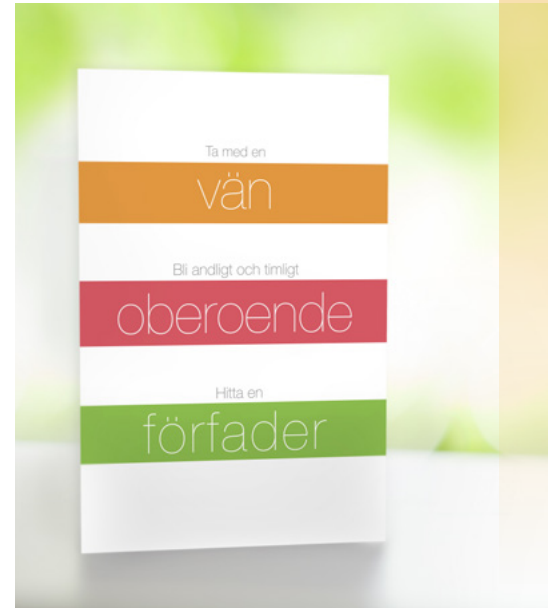
inte brukar spara är det aldrig för sent att börja. Lägg undan lite pengar varje vecka och varje månad, och öva på att leva inom dina tillgångar.

Om du behöver hjälp med att ta med en vän eller bli andligt och timligt oberoende, så sök efter en förfader. Det finns märkliga band mellan vår släkts generationer på båda sidorna av slöjan, och varje aspekt av våra liv här på jorden välsignas när vi vänder våra hjärtan till våra förfäder. Vi upptäcker de här välsignelserna först när vi tar enkla steg för att finna dem och utföra frälsande förrättningar å deras vägnar i templet.

Du blir nog förvånad över vad som händer i ditt liv när du följer de här tre uppmaningarna. När du handlar i tro på de här tre enkla sätten blir vår himmelske Faders plan påtagligare för dig. Det blir verkligen en lycksalighetsplan.

Äldste
Patrick Kearon

Skilnaden mellan ängslan och frid är ofta småsaker, små steg som lätt förbises eftersom de verkar så enkla och vardagliga. Ta de här stegen i sommar och se vad de kan göra för dig, din släkt och dina vänner. ■

WELDEN ANDERSEN, © IRI

FOTO JULIE MARIE LOVERIDGE

FOTO TAYNE HUSAKER

Hur är det att ha en praktikplats på kyrkans EU-kontor i Bryssel? Fråga Sanna

Sanna Brandenburg (Nederländerna) – min upplevelse

Francesco Di Lillo, Bryssel

Sanna Brandenburg har nyligen avslutat en praktikplats vid Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor i Bryssel. Hon har en kandidatexamen i statsvetenskap, internationella relationer och organisationer från Universiteit Leiden i Nederländerna. Som ung utexaminerad sista dagars helig såg hon praktikplatsen som ett sätt att komplettera sina studier och en möjlighet att arbeta tillsammans med medlemmar i kyrkan.

Kan du berätta lite om dig själv och varför du bestämde dig för att ansöka om en praktikplats vid EU-kontoret?

Sanna: Under andra året av mina studier fick jag veta att man kunde ansöka om en praktikplats vid kyrkans EU-kontor i Bryssel. Jag kände mig motiverad att ansöka eftersom det skulle ge mig relevant praktisk erfarenhet bortom den teoretiska grund jag fick under mina studier. Dessutom var jag glad över att få arbeta för kyrkan. När jag hade tagit examen tackade jag ja till möjligheten att praktisera vid EU-kontoret.

Kan du beskriva en vanlig dag på kontoret?

S: En typisk arbetsdag började klockan nio och slutade oftast omkring klockan fem. Jag arbetade med ett

FOTO FRANCESCO DI LILLO

Sanna Brandenburg, praktikant vid Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor i Bryssel

flertal projekt. Jag behövde ofta arbeta längre än vanlig kontorstid. Jag började tidigare på måndagar eftersom jag behövde förbereda dagordningen för våra gruppmöten, gå igenom veckans dagordning för Europaparlamentet och informera gruppen om kommittémöten som vi borde vara med på. Från måndagar till torsdagar var vi mest på kommittémöten i Europaparlamentet, och vissa i vår grupp, jag bland andra, var regelbundet med på dem.

Du nämnde att du har arbetat med en del projekt. Kan du berätta om dem mer i detalj?

S: Jag ledde planeringsmötena vi hade varje vecka. Det innebar att jag

höll mig ajour med EU:s webbplats och andra externa webbplatser och lärde mig om aktuella politiska frågor och relevanta evenemang som vårt kontor kunde vara med på. Frågorna gällde i huvudsak religionsfrihet. Jag höll också ett öga på relevanta delegations- och kommittémöten. Jag rapporterade om dem.

En annan intressant uppgift var att hålla ett öga på ett utkast av ett förslag som vårt kontor arbetade på. Jag undersökte vilka medlemmar i Europaparlamentet som röstade för eller emot det. Det projektet gjorde mig än en gång uppmärksam på hur stort Europaparlamentet är! Listan jag tog fram gav kontoret en uppfattning om vilka medlemmar i parlamentet de borde etablera en kontakt med i vissa frågor.

Andra projekt gav mig helt andra uppgifter, till exempel att organisera evenemang. Det var något som jag inte hade gjort förut. Jag fick till exempel kontakta hotell och restauranger för att hitta lämpliga platser, rekommendera ett passande format för evenemanget och ta reda på vilka gäster som skulle inbjudas. Jag behövde också se till att kommunikationen inom vår grupp fungerade. Ett evenemang som jag minns speciellt var en middag där Family Values Award skulle delas ut. Kyrkan delar ut den här utmärkelsen varje år via EU-kontoret till organisationer och/eller personer som hänger sig åt att skydda familjevärderingar. Vi fick sända ut inbjudningar, hälsa gäster välkomna och även ta hand om några av kyrkans generalauktoriteter, som äldste Kearon, president

LOKALA NYHETER

för Europaområdet; syster Burton, Hjälpföreningens generalpresident och syster Oscarson, Unga kvinnors generalpresident. Det var ett stort nöje att få träffa dem personligen. Det som gjorde det ännu mer intressant var att vår grupp också arrangerade intervjuer och arbetade med ett kamerateam. Vi hade många uppgifter i samband med det här evenemanget, och tillsammans med kontorsgruppen gjorde vi det till en lyckad tilldragelse.

Vilken var höjdpunkten under din tid på kontoret?

S: Allt jag gjorde var lika viktigt. Jag fick nya färdigheter, upplevelser och vänner. Tiden jag tillbringade vid kyrkans EU-kontor var verkligen välanvänd! Den som vill ta chansen att engagera sig bör stanna i minst två månader för att få ut mest av praktikplatsen. Jag hade turen att få vara där i tre månader.

Tack, Sanna!

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas EU-kontor stöder kyrkans ansträngningar att stärka relationerna till regeringar. Det inriktar sig på frågor som rör tro, familjen, religions- eller trosfrihet, och går samman med andra kyrkor och organisationer för att främja och säkerställa att alla fritt får utöva sin tro och religion. Om du är doktorand, medlem i kyrkan och intresserad av EU-frågor, internationella relationer och religions- och trosfrihet, och vill veta mer om praktikplatser på EU-kontoret, skriv till EUoffice@ldschurch.org. ■

Grunden till oberoende!

Birgitta Wennerlund, Malmö stav

Günter Borchering, ansvarig för kyrkans oberoendeservice i Tyskland och Skandinavien, kom ännu en gång till Malmö stav och vårt ledarskapsmöte för att betona vikten för oss alla att bli andligt och timligt oberoende. Broder Borchering har uppdraget att besöka 35 stavar och distrikt i Europa och förklara *Min grund: principer, färdigheter och vanor*.

Han betonade Europaområdets tre mål: 1) Ta med en vän, 2) Bli andligt och timligt oberoende och 3) Hitta en förfader och låt honom/henne få templets välsignelser.

Det första målet för oss är att bjuda in vänner så att de kan få känna glädjen i att helga sabbaten. Vi kan också fasta och be för dem.

”Hitta en förfader är inte heller så svårt”, sa broder Borchering. ”När vi fyller i häftet ’Min släkt’, märker

vi vilka släktlinjer vi behöver forska vidare på.”

Broder Borchering kom sedan in på Omni 1:26 och ställde frågan: ”Vad är det vi inbjuds att göra? Jo, att komma till Kristus. Hur kommer man till Kristus? Omvändelse och hårt arbete hör ihop som de två sidorna på ett mynt”, fortsatte broder Borchering. ”Kyrkan har gjort en enkät för att ta reda på hur oberoende vi är”. Och han citerade sedan ur häftet *Min grund: principer, färdigheter och vanor*.

Herren har förkunnat: ’Det är min avsikt att sörja för mina heliga’ (L&F 104:15). Den uppenbarelsen är ett löfte från Herren att han skänker timliga välsignelser och öppnar dörren till oberoende, vilket är förmågan att förse sig själv och sin familj med livets nödortf.

Det här häftet, *Min grund*, har tagits fram för att hjälpa kyrkans medlemmar

Klas Söderbom, Malmö församling, till vänster, var en av många som kom fram för att prata med broder Borchering efter föreläsningen på ledarskapsmötet i Malmö stav.

Häftet "Min grund: principer, färdigheter och vanor" har tagits fram för att hjälpa kyrkans medlemmar lära sig och tillämpa principerna tro, utbildning, hårt arbete och tillit till Herren.

lära sig och tillämpa principerna tro, utbildning, hårt arbete och tillit till Herren. När du tar emot och följer de här principerna har du större möjlighet att ta emot de timliga välsignelserna som Herren har utlovat." (Se inledningen i häftet *Min grund: principer färdigheter och vanor – oberoende*, s. 2)

Häftet består av tolv lektioner som handlar om att utöva tro på Jesus Kristus, använda tiden på ett klokt sätt, lära sig lösa problem och att samarbeta, göra en budget samt fortbildning. Det är inga lektioner utan är tänkt som en grupp på högst 8–10 personer som träffas under till exempel Söndagsskolans tid för att prata med varandra under en handledares

ledning. "Det är viktigt att sätta ihop 'rätt' personer", sa broder Borchering. "När ni har hållit en kurs kan någon som deltagit i den vara handledare i nästa grupp. Blanda gärna aktiva och mindre aktiva medlemmar!" uppmanade broder Borchering. Syster Borchering var handledare i sin stav i Hannover. Han själv hade fått ett nytt sätt att tänka och se, när han hörde att de mindre aktiva medlemmarna hade kommit varje gång. Målet är att alla ska lämna rummet med en starkare motivation och beslutsamhet att göra något under kommande vecka.

"Gruppen blir som en familj, någon kan behöva lite hjälp av de andra. Handledaren kan vara en kvinna eller en man. Men om vi har dessa grupper och det inte sker någon förändring hos deltagarna – då är det bortkastad tid. Det som sägs i gruppen stannar i gruppen", betonade broder Borchering.

Sedan följde en diskussion om hur man skulle välja ut de medlemmar som borde delta, "Låt alla få delta och betona att det är en förmån att få delta i den första gruppen", avslutade broder Borchering och bar därefter sitt vittnesbörd om Jesu Kristi kyrka. ■

Nytt stavspreidentskap i Göteborgs stav

Emilia Åman, Utby församling

Söndagen den 18 oktober 2015, vid Stavskonferensen för Göteborgs stav, avlöstes Ulf Strömbom som stavspreident med sina rådgivare Sture Nilsson och Kent Perciwall.

I drygt 25 år har Ulf Strömbom tjänat i högrådet och flera stavspreidentskap. Det han kommer att sakna mest är alla samtal med medlemmarna, att få dela deras glädjämnen och bekymmer. "Jag har också lärt mig vikten av att sitta i råd där Anden har väglett oss många gånger. Detta är Herrens verk och hans kyrka."

Sture Nilsson som också tjänat många år i staven känner att Herren godtagit deras offer. Även han kommer att sakna samtalen med medlemmarna.

Som ny stavspreident inröstades Lars Landrö, med Kent Perciwall som förste rådgivare och Daniel Malm som andre rådgivare.

Lars Landrö har tjänat Herren i många olika kall och nu senast som biskop i Utby församling. "Jag är tacksam för Andens vägledning i mitt liv och jag ser verkligen fram emot att få resa runt och träffa medlemmarna i stavens församlingar och grenar. Jag känner också att vi behöver hjälpas åt att söka upp dem som vi inte sett i kyrkan på många år."

Kent Perciwall vill fortsätta att ge sitt allt för att hjälpa medlemmarna att komma till Kristus. "Har vi fokus på Kristus kommer vi inte att gå vilse."

”Herren dugliggör den han kallar”, reflekterade Daniel Malm som ser fram emot att tjäna i Herrens verk. ”Herren väljer besättningen och inbjuder alla att komma ombord.”

Alla bröderna uttryckte också i vittnesbörden under konferensen sin innerliga tacksamhet för deras respektive hustru.

Lars Landrö är jurist och arbetar idag på Migrationsverket. Han är född och uppvuxen i Norge men bor sedan drygt tio år tillbaka i Partille utanför Göteborg tillsammans med sin hustru Eva. I senare tonåren kom president Landrö i kontakt med kyrkan och döptes efter att ha fått ett vittnesbörd bland annat genom att ha sett evangeliet i handling i många goda medlemmars liv. Eva sammanfattar sin mans tro genom att säga att ”Lars är en vän till Kristus i teori och praktik”. ■

Ny stavsresident för Göteborgs stav är Lars Landrö.

Gubbängens kapell 50 år och Stockholms stav 40 år

Gabriella Häger Hahne

Lördagen den 21 november 2015 samlades gammal som ung i Stockholms stav för att fira att staven fyllde stilig 40 år och jubilerandet av Gubbängens kapell som varit en andlig oas i ett halvt sekel nu.

Stavsresident Jakob Hagman gav en återblick på ledarskapet i staven. Vår stavsresident talade om hur mycket han tycker om att åka till alla enheter för att träffa oss medlemmar. Han ser så mycket gott tjänande överallt i staven.

På plats fanns även de två föregående stavsresidenterna Ingemar Nyman och Gösta Körlof. De delade båda med sig av insikter de fått under sitt tjänande. Ingemar Nyman återgav anekdoter från resor i staven, samt citerade Alma 7:24: ”Se till att ni har tro, hopp och kärlek, ty då kommer ni alltid att överflöda av goda gärningar.” Gösta Körlof berättade att i sitt kall som stavsresident kände han att hans uppgift var att bygga människor, inte byggnader. ”Stockholms stav är en stav med stort hjärta och ödmjukhet. Det är en härlig stav.”

Pablo Bensing och Miguel Segura ledde en bildvisning av händelser under årens lopp. Det var bröllopspar, firanden i Gubbängens kapell, aktiviteter, ledare som jobbat med att planera och genomföra byggandet av kapellet, uppväxande familjer genom tiderna och hur uppfarandet av

FOTO GABRIELLA HÄGER HAHNE

Nuvarande stavsresidenten Jakob Hagman till vänster, tillsammans med föregående stavsresidenterna Gösta Körlof och Ingemar Nyman som alla talade på jubileumsfesten.

Kören Unitone bjöd på svängiga toner.

FOTO GABRIELLA HÄGER HAHNE

kapellet framskred där frivilliga medlemmar deltog flitigt. Det var roligt att se bilder på brudpar som nu hunnit få både barn och barnbarn.

Den kompetenta systra- och väninnekören Unitone bjöd på sina svängiga toner som en del av programmet. Unitone tillsammans

med alla dessa väldigt många goda tårtor satte festlig guldkant på kvällen. "Ja visst ska vi leva i många hundra år!!" ■

SISTA DAGARS HELIGA BERÄTTAR

Livet som medlem i Abu Dhabi

Eva Åkebrand (tidigare bosatt i Stockholm)

I oktober 2009 flyttade min man Per Åkebrand ner till Abu Dhabi i Förenade Arabemiraten på grund av sitt arbete. Tanken var att han skulle pendla mellan Abu Dhabi och Stockholm, och så blev fallet under det första året. År 2010 beslöt även jag mig för att flytta ner.

En stor förändring i vardagen är att sabbaten firas på fredagar enligt den muslimska traditionen. Söndagen är veckans första arbetsdag. Vi tycker att det är en bonus med lördagsledigheten efter sabbaten! En annan stor skillnad i vardagslivet är att de flesta människor man möter här har en religiös livsåskådning. Att tala om sin tro känns inte alls främmande. Man är snarare i minoritet om man inte tillhör någon religion. Det råder en högre moral när det gäller klädsel och beteende i det offentliga rummet. Att kyssas öppet är strängt förbjudet och diskret klädsel uppmanas även om många turister ignorerar detta.

Vi hade från början förväntat oss att hitta några få medlemmar här i Abu Dhabi, men till vår glädje fann vi en stark och glad församling bestående

av många nationaliteter. De två stora grupperna är amerikaner och filippinare. Men vi har också medlemmar från England, Frankrike, Tyskland, Nya Zeeland, Sri Lanka, Malaysia, Venezuela, olika länder i Afrika och Sverige! Vi är de enda skandinaviska medlemmarna i Förenade Arabemiraten.

Länderna i Förenade Arabemiraten importerar arbetskraft, lärare och expertis inom många områden. Därför är flera av medlemmarna till exempel lärare. Den stora mängden filippinare kommer sig av att de ofta anställs i serviceyrken och i detaljhandeln. De har svårt att få jobb i sitt hemland och många lämnar sina familjer för att arbeta i Förenade Arabemiraten. De skickar större delen av sin inkomst hem till familjen som de ofta bara träffar en gång om året.

Under kyrkans tidiga dagar (mitten av 1970-talet) i Abu Dhabi, träffades en liten grupp mormoner i en medlemsfamiljs vardagsrum. När grenen växte började kyrkan hyra större lokaler som mötesplats. I vårt

Eva och Per Åkebrand från Stockholm bor numera i Abu Dhabi där Per verkar som biskop.

FOTO EVA ÅKEBRAND

första gemensamma hem bodde vi på gångavstånd till kyrkan som då hyrde en villa i 3 våningar som samlingslokal. Någon namnskylt fick inte sättas upp på fasaden, och många medlemmar hade svårt att hitta. Det finns berättelser om medlemmar som innan församlingen flyttade in i denna villa, hade sökt efter kyrkan i 5 års tid! Det är tillåtet för kyrkans möten att hållas men missionerande har aldrig varit tillåtet och några missionärer har aldrig funnits i landet. En höjdpunkt var när vår son Felix kom tillbaka från sin mission i Skottland/Irland och höll tal timmarna innan han blev avlöst!

Per verkade här som högre prästens gruppleddare och jag blev så småningom kallad som lärare i

Det nybyggda kapellet i Abu Dhabi är kyrkans första egenbyggda kapell i Mellanöstern.

Hjälpföreningen. Fler och fler familjer flyttade in i församlingen och efter något år behövde församlingen delas. Per och jag flyttade ut till ett område som kallas Khalifa City, omkring 30 minuters bilväg från stadskärnan. Vi hörde rykten om att kyrkan planerade att bygga ett kapell i området Musaffah. Marken har skänkts av landets ledare till vår kyrka, men även till några andra kristna kyrkor, att bygga kapell på. Eftersom det är en plats för Gudsdyrkan behöver kyrkan varken betala vatten eller el!

I januari 2013 stod kapellet klart och i början av februari 2013 kallades Per som biskop för Abu Dhabi 1. Omkring en vecka senare kom äldste Jeffrey R Holland för att inviga

kapellet. Fantastiskt att tänka på att vi bor ungefär 10 minuters bilväg från kyrkans första egenbyggda kapell i Mellanöstern!

Biskopen i Abu Dhabi 2 heter Randy Stott och är amerikan. Vi är alltså två församlingar som delar på kapellet och vår församling närmar sig 200 personers närvaro på sakramentsmötena. Stavskonferenser har tidigare hållits i stora lokaler på hotell i Dubai, men nu när vi har kapellet är det här vi håller våra konferenser. Det var nyligen fyllt till bristningsgränsen vid vår senaste stavskonferens, så troligen kommer nästkommande att hållas på Abu Dhabis universitet där en medlem är dekanus.

Äldste Holland har varit här tre gånger sedan vi flyttade hit. I början av vår vistelse fick vi lyssna till honom i Dubai när han framhöll att vi tror att vi är i Förenade Arabemiraten på grund av våra arbeten, men att vi egentligen är här av en annan orsak. Det kändes väldigt speciellt att höra detta sägas av en Herrens apostel. I slutet av talet uttalade äldste Holland en apostolisk välsignelse över oss som var närvarande, som om han hade lagt sina händer på våra huvuden, var och en. Han välsignade även våra familjer som inte var närvarande. Han är mycket medveten om att många medlemmar har sina familjer i ett annat land. Det var en härlig upplevelse.

Vår stav (Abu Dhabi Stake), innefattar länderna Förenade Arabemiraten, Qatar och Oman. I dessa länder finns två församlingar i Abu Dhabi, två församlingar i Dubai, en församling

i Sharjah samt en gren i Al Ain (Förenade Arabemiraten). Tre enheter i Doha (Qatar) samt en gren i Oman.

Vid ett tillfälle fanns det bara en ung kvinna och inga unga män i vår församling. Då bestämde biskopsrådet sig för att fasta och be för att få fler ungdomar till församlingen. Nu har vi nio unga män och inom sex månader ändras antalet till femton (från Primär). Vi har även elva unga kvinnor!

Under 2014 hölls en ungdomskonferens för hela staven. Ungdomarna samlades i Abu Dhabi för att umgås och bland annat bege sig ut i öknen för att följa i Lehis och hans familjs fotspår. Alla klädde sig i tidsenliga kläder och olika berättelser i skrifterna upplevdes genom rollspel i öknen. Det här kan man läsa mer om i Church News på kyrkans hemsida från 2014. ("Abu Dhabi Stake Youth Follow the Footsteps of Lehi and His Family".)

Nyligen gick vår käre stavspresident Robert Bateman bort, och en minnesgudstjänst hölls i Abu Dhabi kapell. President Bateman hade tidigare blivit inbjuden av Hans Höghet Shejk Nahyan att närvara vid 2014 års G20 Interfaith Summit i Australien som medlem av en delegation med religiösa ledare från Förenade Arabemiraten. President Bateman mötte där en sikhledare vid namn Surender Kandhari och deras vänskap resulterade i en diskussion om hur de kunde samarbeta efter konferensen. Ett interreligiöst humanitärt tjänandeprojekt planerades med den sikhiska församlingen att äga rum i november 2015.

När president Bateman hastigt och oväntat avled blev Surender Kandhari, ledaren av Dubai Gurunanak Darbar Sikh Temple, mycket ledsen och ville ordna en egen minnesgudstjänst till den bortgångne vännens ära. Detta skedde den 17 oktober 2015 och Per och jag var närvarande med en grupp medlemmar. Detta var något som vi aldrig upplevt förut, att hålla en minnesbön som kallades "Antim Ardas" i ett sikh-tempel i Dubai! Tal av såväl mr Kandhari som några av vår kyrkas medlemmar hölls. Mycket fint och rörande. Efteråt serverades vi mat, under ledning av den mycket generöse sikh-ledaren.

Det beslöts att det gemensamma tjänandeprojektet skulle fortgå som planerat. Den 7 november 2015 hölls en konferens för ensamstående vuxna, och i samarbete med sikherna sattes 8 500 hygienpaket ihop. Den 13 november 2015 delades dessa ut till fattiga sikhers som varje fredag kommer till templet för att få veckans bästa mål mat. Unga män och unga kvinnor var även de med och delade ut hygienpaketen. En mycket fin och trosstärkande upplevelse för alla medverkande.

Det är fantastiskt att vara en del av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga och se utvecklingen som sker här borta. Vi har inga omedelbara planer på att återvända till fäderneslandet, även om målet är att skaffa oss ett hem i Sverige igen så småningom. Under tiden trivs vi med att bo i Mellanöstern med konstant sol (nästan) och härliga medlemmar i kyrkan. ■

FÖRSÖKER LIKNA JESUS

Vill vara lydiga och göra andra glada

Hedda, 8 år, Vendelsö församling

Jag liknar Jesus när jag gör andra glada, för han gjorde alla människor glada. Jesus var också lydiga. Det försöker jag också vara. ■

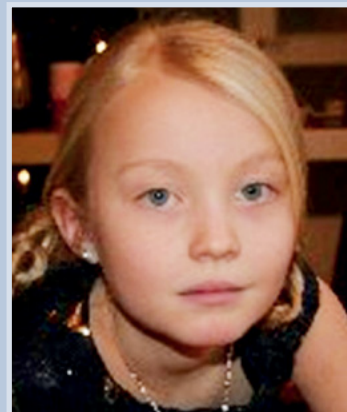

FOTO SARA PETERSSON

Hedda 8 år, försöker likna Jesus.

Artiklar till Lokala sidorna

Välkommen att skicka in bidrag till Lokala sidorna under följande rubriker:

Lokala Nyheter, Hur jag vet, Sista dagars heliga i Sverige berättar, Favorit-skriftställe (för ungdomar), Försöker likna Jesus (för barn) och Läsarkommentar.

Alla artiklar redigeras och publiceras i mån av plats, kvalitet och lämplighet. De skickas även vidare till den nya svenska hemsidan. Nyhetsartiklar bör skickas in senast 2 veckor efter händelsen.

För att få artiklar och foton publicerade behövs tillstånd från artikel-författare, fotograf och personer på fotot. (Om det är en nyhetsartikel behövs inte tillstånd från personer på fotot.) För barn och ungdomar under 18 år behövs alltid tillstånd från föräldrar!

Speciella blanketter finns nu för dessa tillstånd som kan hämtas från kyrkans svenska hemsida, jesukristikyrka.se Under menyn "Kontakta oss" nere till höger klickar du på "Hur man skickar in artiklar". Blanketterna måste fyllas i och undertecknas, och skickas eller mejlas tillbaka till redaktionen.

Kontakta redaktionen för mer information.

Eivor Hagman,

redaktör eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A, 553 38 Jönköping
Tel. 036-719663 ■